

လွင်ဦးဟန်

ဒေါက်တာလွင်

အောက်လမ်း

ကျွန်ုပ် တင်ပြလိုသည့် အကြောင်းရာသည် လွန်ခဲ့သော ဆယ့်နှစ် ကျော်ခန့်က ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက် တစ်ခု ဖြစ်ချေ၏။ အမုန်းတရားသည် လွန်စွာ ကြောက်စရာ ကောင်းပေသည် ။ ရွံရှာ မုန်းတီးခြင်းနှင့် အတူ ဒေါသသည် လည်း အတူတကွ လိုက်ပါ တတ်ပေသည် ။ စိတ်အခန့်မသင့်၍ ဒေါသအလျောက် ဆဲဆို အော်ငေါက်ခြင်း၊ ရိုက်နှက် သတ်ပုတ်ခြင်းများကို ရှောင်လွှဲ၍ သော်လည်းကောင်း၊ ရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းခြင်းဖြင့် သော်လည်းကောင်း ပြုမူ ၍ ရနိုင်ပါသော်လည်း သူရဲဘောနည်းဖြင့် အောက်လမ်းပညာကို အသုံးပြုပြီး အန္တရာယ် ပြုခြင်းသည် ကား ဆိုးဝါးလှချေ၏။

နှုတ်ကြောင့်သေ၊ လက်ကြောင့်ကြေ ဟူသည့် ရှေးစကား အတိုင်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပြောဆို ဆက်ဆံရာတွင် အမုန်းမဖက်ဘဲ ဖြေရှင်း ဆက်ဆံကြဖို့ လိုပေသည် ။ နှုတ်ချို့ လျှို့တစ်ပါးဟု ဆိုထားသဖြင့် ချို့သာ သည့် စကားဖြင့်သာ ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းခြင်းက အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပေသည် ။ တစ်ဖက်သား နစ်နာ ထိခိုက်စေမည့် စကားများကိုလည်း ရှောင်ရှားဖို့ လိုအပ်ပေသည် ။ အမုန်းဖက်၍ ဒေါသစွက်လာသည့် အခါ မနိုင် နိုင်ရာမဲ့၍ ဒုက္ခရောက်စေခြင်း အကျိုးငှာ နည်းမျိုးစုံဖြင့် လုပ်ဆောင် ကြလေတော့သည် ။ ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်ုပ် ကိုယ်တွေ့ ကြုံခဲ့ရ

သည့် ယခု အကြောင်းအရာကို တင်ပြ လိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။ ။

ကျွန်ုပ်သည် အစိုးရဌာန တစ်ခုတွင် မန်နေဂျာရာထူးဖြင့် တာဝန် ထမ်းဆောင် ခဲ့လေသည်။ ။ ကျွန်ုပ် တာဝန်ယူရသည့် နေရာသည် အောက်ဆိတ်ဟု ခေါ်သည့် အပိုဝင်ငွေ ရရှိသော နေရာဖြစ်သည့် အလျောက် ကျွန်ုပ်သည် လည်း စုမိဆောင်းမိ ရှိခဲ့ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် အကြောင်းကြောင်းကြောင့် အိမ်ထောင်မပြုဘဲ တစ်ကိုယ်တည်း နေထိုင်ခဲ့လေသည်။ ။ ကျွန်ုပ်တွင် သားသမီး မရှိသဖြင့် တူမရင်းချာ တစ်ယောက်အား သမီးရင်းသဖွယ် သတ်မှတ်ကာ မွေးစား ခဲ့ရလေသည်။ ။ ကျွန်ုပ်၏ သမီးဖြစ်သူကလည်း ဘကြီးတော်စပ်သူ ကျွန်ုပ်အား ဘဖေ ဟူ၍ ခေါ်ဆိုလေသည်။ ။ ကျွန်ုပ်သည် အောင်လံဇာတိ ဖြစ်ပြီး ရန်ကုန် မြို့ရှိ အစိုးရရုံးတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင် နေရသဖြင့် ရုံးပိတ်ရက် ရှည်ရမှ သာ ဇာတိမြို့ ဖြစ်သည့် အောင်လံသို့ အလည်အပတ် ပြန်တတ်ပေသည်။ ။

ကျွန်ုပ်တို့ အစိုးရ အမှုထမ်း အရာထမ်းတို့ မည်သည် အပိုဝင်ငွေ မရှိပါက လစာ တစ်ခုတည်းဖြင့် ရပ်တည်ရသည် မှာ အတော် မလွယ်ကူပေ။ ။ မိသားစုများ လျှင် များ သလောက် ရသမျှလစာနှင့် လောက်ငံအောင် ချွေတာ သုံးစွဲကြရသည်။ ။ ကျွန်ုပ်သည် ကား တစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ်သည့် အပြင် အပိုဝင်ငွေကလည်း ရှိနေသဖြင့် စုမိဆောင်းမိ ရှိပေသည်။ ။ သို့ပါသော်လည်း ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်၏ အသက်သည် သက်ပြည့် ပင်စင်ယူဖို့ လွန်စွာ နီးကပ် လာခဲ့လေပြီ။ ထို့ကြောင့် ရသမျှ သိမ်းကြိုးယူ၍

အနာဂတ်အတွက် စုရဆောင်း ရလေတော့သည်။ ။

ကျွန်ုပ် လုပ်ကိုင်နေသည့် နေရာတွင် တာဝန် ယူခဲ့ကြသည့် ကျွန်ုပ် ရှေ့မှ နောင်တော် အချို့သည် ပြည်သူပိုင် ပစ္စည်း အလွဲသုံးစားမှုဖြင့် ထောင်နန်းစံ ကြရသည်။ ။ ရှာဖွေ စုဆောင်း ထားသမျှ ဘုံးထားသမျှ အားလုံး ချိပ်တုံးတံဆိပ် ခတ်နှိပ်၍ သိမ်းဆည်း ခံရသဖြင့် ထောင်မှ ပြန် လွတ် လာသည့်အခါ အခြေမဲ့ အနေမဲ့ ဖြစ်ကြရသည်။ ။

ဤသို့ ဖြစ်ရသည့် အကြောင်းရင်းများကို လေ့လာ စမ်းစစ်ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်၏ ရှေ့ရေးအတွက် ကျွန်ုပ် မွေးစားထားသည့် သမီးလေး၏ နာမည်ဖြင့် ရန်ကုန်မြို့နှင့် မဝေးလွန်းသည့် မြို့နယ်တစ်ခုမှ ရပ်ကွက် တစ်ခုတွင် အိမ်လေးတစ်လုံး ဝယ်ယူခဲ့ပြီး တိုယိုတာက ရောင်းကား တစ်စီးကိုလည်း သမီးလေး၏ အမည်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ပေသည်။ ။ ကျွန်ုပ် ဝယ်ယူခဲ့သည့် ပေလေးဆယ် ပေခြောက်ဆယ် မြေကွက်ပေါ်တွင် ဆောက်လုပ်ထားသော တစ်ထပ် တိုက်လေးသည် ခေတ်မီပြီး နေချင်စဖွယ် အလွန် ကောင်းပါသည်။ ။

ပင်စင်မယူမီ သုံးနှစ်အလို ကတည်းက ဝယ်ယူခဲ့သည့် အိမ်ကို သော့ခတ် ထားခဲ့သည်။ ။ သို့ပါသော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ မွေးစား သမီးတူမတော် မေနှင်းက အပို ဝင်ငွေရအောင် အိမ်ငှားပါဟု တိုက်တွန်း လေသဖြင့် အိမ်ငှားစား ဖြစ်သွားလေသည်။ ။ အိမ်ငှားစားသည် ဆိုသော်လည်း အိမ်လခကို ကျွန်ုပ်စားရသည် မရှိဘဲ မေနှင်းသာ စားလေသည်။ ။ ကျွန်ုပ်၏ သမီးလေးသည် အောင်လံမြို့မှ ရန်ကုန်သို့ တစ်လတစ်ခါ ရောက် လာပြီး

သူ့အမည်ဖြင့် ဝယ်ယူထားသည့် အိမ်ကို စစ်ဆေး တတ်လေသည်။ ။

အိမ်ငှားများကို အားနာဖို့ ပြော ဆိုသော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ သမီးတော် လေးက ပြောမရ ဆိုမရဘဲ ဥစ္စာခြောက် လေ၏။ မေနှင်း ပြောသည် က လည်း မှန်နေ ပြန်သည်။ ။ အချို့သော အိမ်ငှားများ သည် မိမိလက်ရှိ နေ ထိုင်ရသည့် အိမ်ကို မိမိ အိမ်ကဲ့သို့ သဘောမထားဘဲ ဖျက်လိုဖျက်စီး လုပ်ကြသည်။ ။ အိမ်ရှင်ကို အသိမပေးဘဲ အဲယားကွန်း အတွက် လေပေါ က်များ ဖောက်ကြသည်။ ။ သံမှိုများ ရိုက်ကြသဖြင့် သံချက်ရာ ဗရပွ ဖြစ် ကာ အုတ်နံရံများ ပျက်စီးရသည်။ ။ မေနှင်းသည် အသက် နှစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်သာ ရှိသေးသော်လည်း အဘွားအို တစ်ဦးကဲ့သို့ ပစိပစပ် အလွန် များ သည်။ ။ ယောက်ျားဆန်သည်။ ။

ဘွဲ့ရပညာတတ် တစ်ယောက် ဖြစ်သော်လည်း အစိုးရ အလုပ်ကို ဝင်မလုပ်ဘဲ သူ၏ မိဘများ ဖြစ်ကြသည့် ကျွန်ုပ်၏ အငယ်ဆုံးညီမနှင့် ယောက်ဖတို့ ၏ ကိုယ်ပိုင် စီးပွားရေးတွင် ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ကာ မိဘ ပေးစာကမ်းစာ အပြင် ကျွန်ုပ်၏ လစာကို မြို့မြို့ကြီး ထိုင်စားလေ သည်။ ။ သို့ပါသော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ အချစ်တော် သမီးလေးသည် ကျွန်ုပ် ၏ လက်ပေါ်တွင် ကြီးပြင်းခဲ့သည့် မွေးစားသမီးလေး ဖြစ်သည် မို့ သမီး တော်လေး သဘောအတိုင်း ဖြစ်စေခဲ့လေသည်။ ။

"ဘဖေ ... အခု အိမ်ငှားတွေကို နှင်ချ လိုက်ရင် ကောင်းမယ်ဗျာ"

"ဟာ ... သမီးလေး။ ဘာဖြစ် ပြန်တာတုန်း"

"ဘာဖြစ်ရမလဲ ဘဖေရာ။ ခွေးတွေရော ကြောင်တွေရော မွေးထား လိုက်တာ တစ်အိမ်လုံး သေးစော်တွေ နံစော်နေတာပဲ။ တော်တော် ညစ် ပတ်တဲ့ အိမ်ငှားတွေဗျ"

"စာချုပ်ပြည့်တဲ့ အထိတော့ စောင့်လိုက်ပါ သမီးရယ်"

"စာချုပ်ပြည့်တဲ့ အထိသာ စောင့်နေရင် အိမ်လည်း ရစရာရှိမှာ မဟုတ်တော့ဘူးဗျ"

"စာချုပ်က ဘယ်တော့ ပြည့်မှာ လဲ သမီး"

"ငါးလတောင် လိုသေးတယ်"

"သူတို့ ကို သမီးကိုယ်တိုင် ငှားထားတာ မဟုတ်ဘူး လား။ ငှားတုန်းက အသေအချာမေးမကြည့်ဘူးလား"

"ငှားတုန်းကတော့ လင်မယားနှစ်ယောက်နဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ပဲ လို့ ပြောလို့ ငှားလိုက်တာ။ တစ်လပြည့်လို့ လာကြည့်တော့ ခွေးတွေရော ကြောင်တွေရော မွေးထား လိုက်တာဗျာ"

"ခြောက်လပဲ ချုပ်ထားတာ မဟုတ်လား။ ငှားပြီးမှ တော့ သည်းခံလိုက်ပါ သမီးရာ"

"သည်းမခံနိုင်ဘူးဗျာ။ ကျွန်တော်နဲ့ တောင် စကားများ ခဲ့ ကြသေးတယ်။ မိန်းမကလည်း စွာ လိုက်တာမှ ကက်ကက်လန်။ ယောက်ျားကလည်း လူမိုက်လိုလို ဘာလိုလိုနဲ့ ။ အိမ်ငှားတုန်းကတော့ မျောက်သေ မျက်နှာတွေနဲ့ ။ အခုကျတော့ အိမ်ရှင်ကိုတောင် ပြန်စော်ကား နေသေးတယ်"

"စိတ်လျော့ပါ သမီးရယ်။ ငါ့သမီးကလည်း စိတ်ကြီးလိုက်တာ"

"ဘဖေ ... ကျွန်တော် သည်းမခံနိုင်ရင် မောင်းချ လိုက်မှာ နော်"

"သမီးရဲ့ သဘောပါဗျာ"

"တော်ပြီဗျာ။ သူတို့ ကို မောင်းချ လိုက်တော့မယ်။ နောက်ထပ် မငှားတော့ဘူး။ ဘဖေ ပင်စင် ယူရင် နေလို့ ရအောင် ပြင်ဆင်ထား လိုက်"

တော့မယ်"

"ချက်ချင်းကြီးတော့ မလုပ်နဲ့ လေကွယ်။ စာချုပ်အတိုင်း လုပ်ပေါ့။
တစ်လ ကြိုပြောရမယ်လို့ စာချုပ် ချုပ်ထားတယ် မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် ဘဖေ။ မနက်ဖြန် သွားပြီး သတိ ပေးလိုက်တော့မယ်"

"သမီး တစ်ယောက်တည်း မသွားနဲ့ လေ။ ဘဖေပါ လိုက်ခဲ့မှာ ပေါ့။
ဘဖေ ရုံးဆင်းချိန် အထိ စောင့်ပါလား"

"ဘဖေရာ။ သူတို့ ကို လက်ညှိုးလေးနဲ့ တောက်ချလိုက်လို့ ရတယ်။
မပူစမ်းပါနဲ့ "

"အေးပါ သမီးရယ်။ သတိတော့ ထားပေါ့။ လူမုန်း မခံစေချင်ဘူး"

"အေးဆေးပါ ဘဖေရာ"

အိမ်ငှား ကိစ္စ ရှင်းသွားပြီး တစ်နှစ်အကြာတွင် ကျွန်ုပ်ပင်စင် ယူ
လိုက်ရ လေတော့၏။ ပင်စင်စား ဆိုသော်လည်း ကျွန်ုပ်သည် ကား အိုး
ပိုင်အိမ်ပိုင်၊ ကားပိုင်နှင့် ဟန်ကျလေ၏။ ရွှေစ ငွေစလည်း စုမိဆောင်းမိ
ထားလေ၏။ အခြားသော ပင်စင် စားများကဲ့သို့ ပင်စင်နာ မဖြစ်မခံဘဲ
ခေတ်မီ တိုက်ပုလေးတွင် နေထိုင်ကာ အရက်သောက်ရင်း ဗီဒီယို ကြည့်
မည်။ အညောင်းပြေ အညာပြေ ခြံထဲတွင် လမ်းဆင်းလျှောက်မည်။ ပျင်း
လျှင် ကားတစ်စီးဖြင့် အပေါင်းအသင်းဟောင်း၊ မိတ်ဆွေဟောင်းများ
ထံသို့ လည်ပတ်မည်ဟု စိတ်ကူး ထားခဲ့ပေသည် ။ စားရေး သောက်ရေး

အတွက်ကလည်း ပူပင်စရာမလို၊ သမီးလေးက ကျွန်ုပ်နှင့် အတူ နေထိုင်ပြီး ချက်ပြုတ် ကျွေးမွေးမည်။ သမီးလေးကလည်း ကျွန်ုပ်ကို သူ့အဖေရင်းထက်ပင် ပိုချစ်သေးသည်။ ဘဗျားဘိုးတူ ဆိုသည့် စကားအတိုင်း သမီးလေးက ကျွန်ုပ်နှင့် ရပ်ရည် အလွန်ဆင်သဖြင့် သမီးအရင်းဟု ပင် ထင်ကြလေသည်။ ။ ဘောလုံးပွဲ ဝါသနာပါခြင်းကလည်း တူသည်။ ကျားထိုး၊ ချက်စ်ထိုးတာလည်း ဝါသနာ တူသည်။ လက်ဝှေ့ပွဲကို ဝါသနာပါပုံခြင်းလည်း တူကြသည်။ ။ သမီးနှင့် ကျွန်ုပ်က အခြားနေရာများတွင် တူကြသော်လည်း လူမှု ဆက်ဆံရေးတွင် တော့ မတူကြပေ။ သမီးက အပြောအဆို ရင့်သီးသည်။ ။ ဘောက်ဆတ်ဆတ်နိုင်သည်။ ။ ပစိပစပ်များ သည်။ ။ မဟုတ်မခံ ဆတ်ဆတ်ကြ။ ကျွန်ုပ်က အေးအေးဆေးဆေးနေတတ်သည်။ ။ ထိုသို့ နေထိုင် တတ်သည် ကို ကျွန်ုပ်က အလွန် နှစ်သက် ပေသည်။ ။ သမီးနှင့် ရွယ်တူ မိန်းကလေးများ ၊ သမီး၏ သူငယ်ချင်းများ အိမ်ထောင် ရက်သား ကျသွားသော်လည်း သမီးက အိမ်ထောင်ရေးကို စိတ်မဝင်စား၊ ရည်းစားသန့်လည်း မထားသဖြင့် ကျွန်ုပ် ရင်အေး ခဲ့ရပေသည်။ ။ ကျွန်ုပ်၏ ဘဝတွင် သမီးလေး မေနှင်း တစ်ယောက်သာ ရှိသည် ဟု ခံယူထားပေသည်။ ။ ကျွန်ုပ်၏ အမွေစား အမွေခံ တစ်ဦးတည်းသော သမီးလေး ဖြစ်သည့် အတွက် သမီးလေး မည်သို့ပင် ပြောဆို ပြုမူစေကာမူ ကျွန်ုပ်၏ သမီးသာ အမှန်ဟု ထင်မှတ် ထားပေသည်။ ။

ထိုသို့သော သမီး၏ အမူအကျင့် တို့ ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ အဖို့ တစ်သက်တာ မမေ့နိုင်သည့် သင်ခန်းစာ တစ်ခုရရှိခဲ့ ကြလေတော့သည်။ ။ ကျွန်ုပ်သည် အထက်လမ်း အောက်လမ်းဟူသည့် ပညာများကို ကြားဖူးသော်လည်း စိတ်မဝင်စားခဲ့ပါ။ စိတ်ဝင်စားရန်လည်း မလိုအပ်ဟု ထင်ပါသည်။ ။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် အထက်လမ်းနှင့် အောက်လမ်းပညာကို မည်သည့် နေရာတွင် အသုံးချသည် မည်သို့ အစွမ်းရှိသည် ကို မ

သိရှိခြင်း နားမလည်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာ တစ်ယောက်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ် ကျွန်ုပ်တို့ ခံယူထားသော်လည်း အရေးကြီးသည့် အခါမှ နဖူးနှင့် ကြမ်းပြင်ကို အကြိမ်ကြိမ် ထိအောင် ကန်တော့ကာ ဘုရားကို အပူကပ် တတ်ပေသည်။ ။ ပရိတ်ကြီး ဆယ့်တစ်သုတ်ကို စာအုပ်ကြည့်ပြီး ရွတ်ဖတ်လျှင်သော်မှ အသံထွက် မှန်အောင်၊ ဌာန်ကရိုဏ်း ကျအောင် မရွတ်တတ်သဖြင့် နိဗ္ဗာန်တက်မည့် တရား စာအုပ်များကို ဘုရားစင်ပေါ်တွင် ဟိတ်ဟန်အတွက် အလှပြထား သကဲ့သို့ ရှိနေပေသည်။ ။ ကျွန်ုပ်တို့ နှုတ်တိုက်ရသည့် ဂါထာတော် ဆို၍ သမ္မုဒ္ဓေဂါထာနှင့် ဂုဏ်တော် ကိုးပါးသာ ရှိပေသည်။ ။ ထိုသို့ နှုတ်တိုက် ရွတ်ဆို နိုင်ခြင်းကလည်း မကြာခဏ ခရီးထွက် နေရသည့် ကျွန်ုပ်တို့ အဖို့ လမ်းခရီးတွင် အန္တရာယ် ကင်းရှင်းစေရန် အလွတ်ကျက်မှတ် ခဲ့ခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ။

သရဲ တစ္ဆေကိုလည်း မြင်ဖူးခြင်း တွေ့ကြုံဖူးခြင်း မရှိသည့် အပြင် ကြောက်တတ်သူလည်း မဟုတ်သည့် အတွက် စုန်းကဝေ တိုက်ခြင်း၊ ဖုတ်သွင်းခြင်း၊ ပုဏ္ဏက တိုက်ခြင်းတို့ ကို အယုံအကြည်လည်း မရှိပေ။ သို့ပါသော်လည်း ကိုယ်တွေ့ ကြုံခဲ့ရသည့် အခါမှာ တော့ အပြည့်အဝ ယုံကြည်ခဲ့ရ ပေတော့သည်။ ။ ယခု ဖော်ပြမည့် အဖြစ်အပျက် တို့ သည် ကား ကျွန်ုပ်တို့ ဝယ်ယူခဲ့သည့် အိမ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ပြီး သုံးရက်မြောက်သည့် နေ့တွင် စတင်ခဲ့ ပါလေတော့သည်။ ။
